

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี

The Factors Influencing Learning Achievement of Undergraduate Students

พรรณพนัช จันทา^{1*} สมเกียรติ ไทยปรีชา¹, กิตติพงษ์ เพิ่มพูล² และ ศุภชัย เหมือนโพธิ์²
Phanphanat Janha^{1*}, Somkiat Thaipreecha¹, Kittipot Permpul² and Suppachai Murnpho²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน และ 2) หาสาเหตุและจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 353 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบทางสถิติโดยใช้ t-test, One-way ANOVA และ Multiple Regression Analysis ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญจากระดับการปฏิบัติจริง จากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน คุณภาพการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมในการเรียน ($\bar{x} = 4.08, 4.01, 3.96, 3.88$ และ 3.31 ตามลำดับ) 2) ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า เพศ เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม แผนการเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเดิม คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน กลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และสถานภาพการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน (X_1) มีค่า Sig. = 0.001 และ เจตคติต่อการเรียน (X_3) มีค่า Sig. = 0.027 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.304 และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 9.20 สามารถนำมาแทนค่าในสมการพยากรณ์ได้จากสมการ $\hat{Y} = 1.707 + 0.184X_1 + 0.168X_3$

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี

Abstract

The purposes of this study were: 1) to study the factors influencing learning achievement of undergraduate students 2) to find out the cause and make suggestions for the development of learning achievement of undergraduate students. A sample of study was 353 students of the fourth-year students in Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Academic Year 2019. The samples were obtained by Stratified Random Sampling. The research instrument was

¹ สำนักงานวิทยาเขตกำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน นครปฐม 73140

¹ Office of Kamphaeng Saen Campus, Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, 73140

² คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน นครปฐม 73140

² Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, 73140

*Corresponding author: e-mail: phanphanantj@gmail.com

Received: 20 February 2020, Accepted: 15 March, 2020, Published: 25 March 2020

questionnaire of which reliability coefficient was 0.92. The statistics of data analysis were frequency, percentage, mean, Standard Deviation and the statistical methods were t-test, One-way ANOVA and Multiple Regression Analysis. The findings disclosed as follows: 1) the sample group has actual practice regarding the factors influencing learning achievement in overall is at the high level ($\bar{x} = 3.85$). Which can be ordered from the highest mean to the least mean, as follows: attitude towards learning, relationship with friends, quality of teaching, motivation for achievement and study behavior ($\bar{x} = 4.08, 4.01, 3.96, 3.88$ and 3.31 , respectively) 2) The statistical testing found that gender, G.P.A. from previous school, graduation plan from previous school, currently studying faculty, subject group and educational status were different affecting the learning achievement of the fourth-year students studying in Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus at the 0.05 level of significance. And the factors influencing learning achievement of students were different affecting the learning achievement of the fourth-year students in Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus at the 0.05 level of significance: study behavior (X_1) Sig. = 0.001 and attitude towards learning (X_3) Sig. = 0.027, the multiple correlation coefficient (R) = 0.304 and able to explain relationships at 9.20% that can be substituted for the value in the forecasting equation from the equation $\hat{Y} = 1.707 + 0.184X_1 + 0.168X_3$.

Keywords: learning achievement, undergraduate students

บทนำ

นับตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด อันจะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติซึ่งมีการดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง จนถึงแผนการศึกษาแห่งชาติ 20 ปี พ.ศ. 2560 - 2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งมีการวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับมาตรการการประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาตามความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สภาพสังคม เศรษฐกิจ ความรู้ และทักษะในอนาคต ที่ตลาดแรงงานต้องการ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

สำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนที่มีครูดูแลอย่างใกล้ชิด มาสู่การเรียนรู้รับผิดชอบการเรียนด้วยตนเอง ฟังพาดตนเองและเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ซึ่งนิสิตนักศึกษาต้องปรับพฤติกรรมการใช้ชีวิตทางการศึกษาให้เหมาะสมกับระบบการเรียนการสอน และจัดการบริหารเวลาในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยด้วยตนเองซึ่งนิสิตนักศึกษามักจะพบปัญหาต่าง ๆ ในระหว่างการเรียน เช่น ปัญหาการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับเพื่อน ระบบการจัดการเรียนการสอน ทำให้มีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษา ซึ่งอาจส่งผลให้นักศึกษามีแต่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต้อปอยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้มีการฟื้นสถานภาพนิสิตนักศึกษาสาเหตุมาจากผลการเรียนของนิสิตนักศึกษา

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนมาอย่างช้านานก็ประสบกับปัญหานิสิตฟื้นสถานภาพด้วยผลการเรียนเช่นกัน เนื่องจากนิสิตต้องมีการปรับตัวในการเรียนทำให้นักศึกษาส่วนหนึ่งมีปัญหาการเรียน ส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาในการเรียน ค่อนข้างมาก ส่งผลให้เกิดปัญหาการสอบตก การเรียนซ้ำ การลาออก และการฟื้นสถานภาพนิสิตตามมา โดยจากข้อมูลของระบบสารสนเทศนิสิตย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2559 - 2561 ได้มีการแสดงรายละเอียดการฟื้นสถานภาพนิสิตด้วยสาเหตุด้านผลการเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่พ้นสถานภาพด้วยสาเหตุของผลการเรียน

สาเหตุการพ้นสถานภาพ	ปีการศึกษา 2559			ปีการศึกษา 2560			ปีการศึกษา 2561		
	ต้น	ปลาย	รวม	ต้น	ปลาย	รวม	ต้น	ปลาย	รวม
1. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50	152	89	241	102	63	165	73	65	138
2. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75	36	21	57	35	20	55	29	20	49
สองภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน									
รวม	188	110	298	137	83	220	102	85	187

ที่มา : ระบบสารสนเทศนิสิต มก., 2562

จากข้อมูลดังตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า จำนวนของนิสิตที่พ้นสถานภาพด้วยผลการเรียนมีจำนวนมากในทุกปี ถึงแม้จะมีแนวโน้มที่ลดลง แต่ก็ยังคงทำให้อัตราการคงอยู่ของนิสิตไม่คงที่และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นิสิตต้องพ้นสถานภาพนิสิตนักศึกษาไปในที่สุด ซึ่งสวนทางกับสภาพความเป็นจริงในการรับนิสิตของมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน ซึ่งมียอดรับที่น้อยลงกันแทบจะทุกมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ สำหรับนิสิตปัจจุบันที่ยังไม่พ้นสถานภาพพบว่า นิสิตบางรายที่มีผลการเรียนต่ำ มีประวัติการลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาบังคับ ซึ่งนิสิตเรียนไม่ผ่านจึงทำให้ต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ และส่งผลให้เกรดเฉลี่ยมีแนวโน้มที่ลดลงตามไปด้วย ดังนั้น มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น ควรเร่งวิเคราะห์หาสาเหตุที่ชัดเจนและหาแนวทางแก้ไขปัญหอย่างเป็นระบบให้มากขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลการจัดทำนโยบายในการแก้ปัญหา นิสิตที่มีแนวโน้มของผลการศึกษาระดับกลุ่มเสี่ยง โดยถือเป็นประเด็นที่มีความสำคัญเป็นพิเศษและทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังในการแก้ปัญหา

ดังนั้น จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลด้านงานทะเบียนนิสิตและประมวลผลการศึกษา จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของผลการเรียนของนิสิตและมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษานิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยทำการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยได้กำหนดให้นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ชั้นปีที่ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมหาวิทยาลัยในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนิสิต เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดีขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขและให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้เห็นเป็นรูปธรรมต่อไป อันจะเป็นส่วนหนึ่งของการลดปัญหาของนิสิตปัจจุบันและมีข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาสำหรับนิสิตรุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
4. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2,975 คน (ระบบสารสนเทศนิสิต มก., 2562) ช่วงระยะเวลาทำการศึกษาระหว่างเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2563

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 353 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรตามทฤษฎีของยามานะ (Yamane, 1973) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยแบ่งนิสิตออกเป็นชั้นภูมิตามคณะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมาจากการศึกษาแนวความคิด ผลงานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม แผนการเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเดิม คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน กลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และสถานภาพการศึกษา และส่วนที่ 2 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน จำนวน 5 ข้อ คุณภาพการสอน จำนวน 5 ข้อ เจตคติต่อการเรียน จำนวน 5 ข้อ ความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 5 ข้อ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 5 ข้อเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลของลิเคิร์ต (Likert, 1967) คือ คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ระดับการปฏิบัติจริงมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดตามลำดับ โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00, 3.41-4.20, 2.61-3.40, 1.81-2.60 และ 1.00-1.80 มีการปฏิบัติจริงในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของท่านในขณะนี้ ท่านต้องการให้มหาวิทยาลัยฯ ปรับปรุงในส่วนใดบ้าง และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยนำไปทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

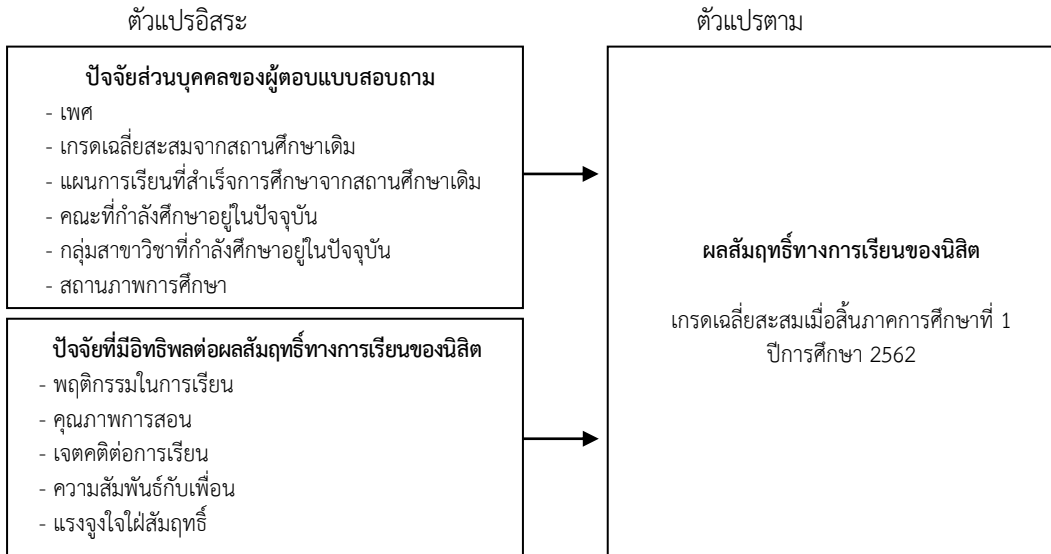
1. การหาค่าความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามในแต่ละข้อว่า ตรงตามจุดประสงค์ของการศึกษาหรือไม่และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม ด้านเนื้อหา ภาษา และความชัดเจน ให้มีความถูกต้องเข้าใจง่ายต่อการตอบข้อคำถามของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามทั้งหมดไปทำการทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการของ Cronbach โดยได้ค่าความเชื่อมั่นด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจภาคสนาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปแจกแบบสอบถามด้วยตัวเองและเก็บรวบรวมกลับคืนมาด้วยตัวเอง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2563 ถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2563 โดยได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์รวมทั้งสิ้น 353 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ทดสอบทางสถิติโดย 1) ปัจจัยส่วนบุคคล โดยปัจจัยเพศ และสถานภาพการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ทดสอบที (t-test) ส่วนเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม แผนการเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเดิม คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และกลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Fisher (Fisher's Least Significant Difference: LSD) และ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 353 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 78.20 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม อยู่ระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 40.79 ปัจจุบันส่วนใหญ่อกำลังศึกษาอยู่คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 52.69 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์บัณฑิต จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 40.23 และส่วนมากศึกษาอยู่ในภาคปกติ จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 84.42

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 353 คน ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 อยู่ระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่

ระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 29.18 ระหว่าง 2.00-2.50 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 เกรดเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไปจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.45 และเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98 ตามลำดับ โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยต่ำสุด คือ 1.78 เกรดเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.00 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.91

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2562 มีการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญจากระดับการปฏิบัติจริง จากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้ดังนี้ 1. เจตคติต่อการเรียน ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.50) 2. ความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.72) 3. คุณภาพการสอน ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.58) 4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.63) และ 5. พฤติกรรมในการเรียน ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.59) ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ในแต่ละด้านและโดยรวม สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ในแต่ละด้านและโดยรวม (n = 353)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	การปฏิบัติจริง					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านพฤติกรรมในการเรียน								
1.1 ท่านอ่านบทเรียนล่วงหน้าเสมอและทบทวน เนื้อหาวิชาหลังเลิกเรียนอยู่เสมอ	4 (1.13)	58 (16.43)	207 (58.64)	68 (19.26)	16 (4.53)	2.90	0.76	ปานกลาง
1.2 ท่านชอบแสดงความคิดเห็นเมื่ออาจารย์ให้ โอกาส	11 (3.12)	48 (13.60)	155 (43.91)	108 (30.59)	31 (8.78)	2.72	0.92	ปานกลาง
1.3 ท่านมีความตั้งใจในการเรียนและไม่นำเครื่องมี สื่อสารใด ๆ ขึ้นมาใช้งานในขณะที่อาจารย์สอน	31 (8.78)	124 (35.13)	131 (37.11)	57 (16.15)	10 (2.83)	3.31	0.94	ปานกลาง
1.4 ท่านจดบันทึกทุกครั้งขณะเรียน	79 (22.38)	135 (38.24)	112 (31.73)	16 (4.53)	11 (3.12)	3.72	0.96	มาก
1.5 ท่านทำการบ้านที่อาจารย์มอบหมายให้ด้วย ตนเอง	102 (28.90)	148 (41.93)	78 (22.10)	21 (5.95)	4 (1.13)	3.92	0.92	มาก
เฉลี่ย						3.31	0.59	ปานกลาง
ด้านคุณภาพการสอน								
2.1 อาจารย์ได้แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ก่อนทำการสอน	102 (28.90)	196 (55.52)	52 (14.73)	2 (0.57)	1 (0.28)	4.12	0.69	มาก
2.2 อาจารย์มีเอกสารประกอบการสอนและ แนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสม	81 (22.95)	158 (44.76)	84 (23.80)	24 (6.80)	6 (1.70)	3.80	0.93	มาก
2.3 อาจารย์มีความรู้ความสามารถ และการ เตรียมพร้อมในการสอนมีความเหมาะสม และยอมรับในความสามารถของอาจารย์	94 (26.63)	197 (55.81)	55 (15.58)	7 (1.98)	-	4.07	0.71	มาก
2.4 อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เป็นอย่างดีในขณะที่ทำการสอน	90 (25.50)	176 (49.86)	78 (22.10)	5 (1.42)	4 (1.13)	3.97	0.80	มาก
2.5 เนื้อหาที่อาจารย์นำมาสอน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	60 (17.00)	195 (55.24)	84 (23.80)	12 (3.40)	2 (0.57)	3.85	0.76	มาก
เฉลี่ย						3.96	0.58	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	การปฏิบัติจริง					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านเจตคติต่อการเรียน								
3.1 ท่านรู้สึกว่บรรยากาศสิ่งแวดล้อมมีบทบาทสำคัญกับการเรียนการสอน	145 (41.08)	158 (44.76)	49 (13.38)	1 (0.28)	-	4.27	0.70	มากที่สุด
3.2 ท่านมีความพอใจ สนใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ และสนุกสนานกับการเรียน	31 (8.78)	175 (49.58)	143 (40.51)	2 (0.57)	2 (0.57)	3.65	0.67	มาก
3.3 ท่านมั่นใจว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนระดับปริญญาตรีได้เป็นอย่างดี	90 (25.50)	184 (52.12)	75 (21.25)	4 (1.13)	-	4.02	0.72	มาก
3.4 ท่านรู้สึกว่าการเรียนในระดับปริญญาตรีจำเป็นต้องใช้ความรับผิดชอบ ขยัน และมีความอดทนสูง	187 (52.97)	115 (32.58)	50 (14.16)	1 (0.28)	-	4.38	0.73	มาก
3.5 ท่านรู้สึกว่า การเรียนในระดับปริญญาตรี จะช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิตได้	108 (30.59)	174 (49.29)	66 (18.70)	5 (1.42)	-	4.09	0.74	มาก
เฉลี่ย						4.08	0.50	มาก
ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน								
4.1 ท่านมีความพอใจในการคบเพื่อนในปัจจุบัน	132 (37.39)	134 (37.96)	74 (20.96)	10 (2.83)	3 (0.85)	4.08	0.88	มาก
4.2 ท่านพอใจในความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อของเพื่อน	125 (35.41)	145 (41.08)	63 (17.85)	20 (5.67)	-	4.06	0.87	มาก
4.3 ท่านรู้สึกอบอุ่นสบายใจเมื่อได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน	101 (28.61)	147 (41.64)	80 (22.66)	20 (5.67)	5 (1.42)	3.90	0.93	มาก
4.4 ท่านเป็นสมาชิกที่ดีและเป็นที่ยอมรับในการเข้ากลุ่มทำงานร่วมกับเพื่อน	101 (28.61)	179 (50.71)	59 (16.71)	12 (3.40)	2 (0.57)	4.03	0.80	มาก
4.5 ท่านได้รับการเชื่อถือจากเพื่อน ๆ ในการให้คำปรึกษา	94 (26.63)	168 (47.59)	75 (21.25)	15 (4.25)	1 (0.28)	3.96	0.82	มาก
เฉลี่ย						4.01	0.72	มาก
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์								
5.1 ท่านมีการวางแผนการเรียนเสมออย่างต่อเนื่อง	49 (13.88)	172 (48.73)	115 (32.58)	14 (3.97)	3 (0.85)	3.71	0.79	มาก
5.2 ท่านคิดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น	82 (23.23)	189 (53.54)	70 (19.83)	10 (2.83)	2 (0.57)	3.96	0.77	มาก
5.3 หากผลการเรียนออกมาไม่ดีท่านจะพยายามศึกษาหาความรู้ให้มากขึ้น	101 (28.61)	174 (49.29)	70 (19.83)	7 (1.98)	1 (0.28)	4.04	0.77	มาก
5.4 ท่านจะรู้สึกภูมิใจมากถ้าผลการเรียนสูงกว่าเพื่อนและมักเปรียบเทียบกับผู้ที่เรียนเก่งกว่าเพื่อจะได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง	62 (17.56)	148 (41.93)	104 (29.46)	20 (5.67)	19 (5.38)	3.61	1.01	มาก
5.5 ท่านคิดว่า การเรียนระดับปริญญาตรี มีความสำคัญสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต	119 (33.71)	156 (44.19)	68 (19.26)	8 (2.27)	2 (0.57)	4.08	0.82	มาก
เฉลี่ย						3.88	0.63	มาก

ผลการทดสอบทางสถิติ

ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า เพศ เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม แผนการเรียนที่สำเร็จ การศึกษาจากสถานศึกษาเดิม คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันกลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และสถานภาพการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลการทดสอบสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปผลการทดสอบหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ชั้นปีที่ 4 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (n = 353)

ตัวแปรอิสระ	t-test	1-Way ANOVA	p-value
1. เพศ	-3.83	-	0.00*
2. เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม	-	25.60	0.00*
3. แผนการเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเดิม	-	10.49	0.00*
4. คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน	-	10.17	0.00*
5. กลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน	-	30.77	0.00*
6. สถานภาพการศึกษา	2.22	-	0.03*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ ดังนี้

ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย

1. การทดสอบการแจกแจงของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรมีการแจกแจงแบบเป็นโค้งปกติ
2. การทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรต้นทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับตัวแปรตาม
3. การตรวจสอบความเป็นอิสระกันของค่าความคลาดเคลื่อน ได้ค่า Durbin-watson อยู่ที่ 1.510 ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง 1.50-2.50 แสดงว่า ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน
4. ค่า Tolerance มีค่าไม่น้อยกว่า 0.10 และค่า Variance inflation factor (VIF) น้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรพยากรณ์ไม่มีลักษณะเป็น Multicollinearity ซึ่งมีผลทำให้การพยากรณ์ที่สร้างขึ้นมีความคลาดเคลื่อนสูง จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย (กัลยา, 2542)

โดยผลการทดสอบผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย และผลการทดสอบความสัมพันธ์สามารถแสดงโดยละเอียดได้ดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4 ค่า Tolerance และ VIF ของตัวแปรพยากรณ์ (n = 353)

ด้านที่	ตัวแปรพยากรณ์	Tolerance	VIF
1	พฤติกรรมในการเรียน	0.723	1.384
2	คุณภาพการสอน	0.674	1.483
3	เจตคติต่อการเรียน	0.496	2.017
4	ความสัมพันธ์กับเพื่อน	0.662	1.510
5	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.538	1.859

จากตารางที่ 4 พบว่า จากทั้ง 5 ตัวแปร มีตัวแปรทั้งหมด 5 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน คุณภาพการสอน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่สามารถใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยได้ โดยมีค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) ไม่น้อยกว่า 0.10 และมีค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) น้อยกว่า 10 ทุกตัว ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นตัวแปรที่อิสระต่อกัน ซึ่งถือว่าระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทุกตัวไม่ก่อให้เกิด Multicollinearity

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนเชิงเส้นอย่างง่าย (n = 353)

แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	8.782	5	1.756	7.047	0.000*
Residual	86.486	347	0.249		
รวม	95.268	352			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ชั้นปีที่ 4 ด้วยสถิติ Stepwise Multiple Regression Analysis (n = 353)

ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
	ค่าคงที่	1.707	0.242		
พฤติกรรมในการเรียน (X_1)	0.184	0.053	0.209	3.475	0.001*
คุณภาพการสอน (X_2)	0.034	0.056	0.038	0.606	0.545
เจตคติต่อการเรียน (X_3)	0.168	0.076	0.162	2.224	0.027*
ความสัมพันธ์กับเพื่อน (X_4)	0.047	0.046	0.065	1.028	0.305
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_5)	-0.108	0.058	-0.131	-1.875	0.062

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, R = 0.304⁴, R Square = 0.092, Adjusted R Square = 0.079, Std. Error of the Estimate = 0.499, F = 7.047*

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยโดยมีตัวแปรอิสระทั้งหมด 5 ตัวแปร จะเห็นได้ว่า มีตัวแปรอิสระเพียง 2 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เนื่องจาก Sig. มีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมในการเรียน (X_1) มีค่า Sig. = 0.001 และเจตคติต่อการเรียน (X_3) มีค่า Sig. = 0.027 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.304 และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 9.20 สามารถนำมาแทนค่าในสมการพยากรณ์ได้จากสมการ $\hat{Y} = 1.707 + 0.184X_1 + 0.168X_3$

ทั้งนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์มากที่สุด คือ เจตคติต่อการเรียน (B = 0.168) และรองลงมา คือ พฤติกรรมในการเรียน (B = 0.184)

ข้อมูลแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนิสิตในปัจจุบัน พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 101 คน จาก 353 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนิสิตในปัจจุบัน ดังนี้

1) ค่าใช้จ่าย ได้แก่ ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อเอกสารประกอบการเรียน และขาดแคลนทุนทรัพย์ในการเรียน เป็นต้น

2) สถานที่/สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ห้องเรียนที่มีสภาพไม่เหมาะสมกับการเรียน และสื่อการเรียนห้องปฏิบัติการเคมีไม่พอใช้ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการไม่ทันสมัย เป็นต้น

3) เนื้อหา/เวลาในการเรียนการสอน ได้แก่ เนื้อหาเยอะมากขึ้น ปริมาณเนื้อหาของบทเรียนแต่ละวิชามีมาก เรียนไม่ทัน ไม่สามารถปรับตัวกับการเรียนได้ ชั่วโมงเรียนน้อยไม่เพียงพอต่อการเรียน เป็นต้น

4) หลักสูตร/เอกสารประกอบการเรียน ได้แก่ วิชาเลือกเฉพาะเปิดให้เรียนน้อย วิชาเรียนของภาคพิเศษมีน้อย วิชาเรียนตามแผนแน่นเกินไปและเมื่อต้องการข้อมูลเพิ่มเติม หนังสือจากห้องสมุดไม่ตรงตามความต้องการหรือที่ที่ต้องการก็มีจำนวนน้อย เป็นต้น

5) อาจารย์ ได้แก่ อาจารย์สอนไม่เข้าใจ พูดเร็วเกินไป ตามไม่ทัน ไม่ให้สไลด์การสอน ทำให้จดไม่ทันและฟังไม่ได้ทั้งหมดและบางวิชาอาจารย์ไม่ได้เชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ พอควรให้บุคลากรที่มีประสบการณ์มีความรู้ในด้านนั้นโดยตรงมาสอน เป็นต้น

6) ระบบสารสนเทศ/เว็บไซต์ ได้แก่ ระบบการลงทะเบียน เว็บไซต์ควรปรับปรุง ดูไม่ทันสมัย และมีความยุ่งยากในการใช้ เป็นต้น

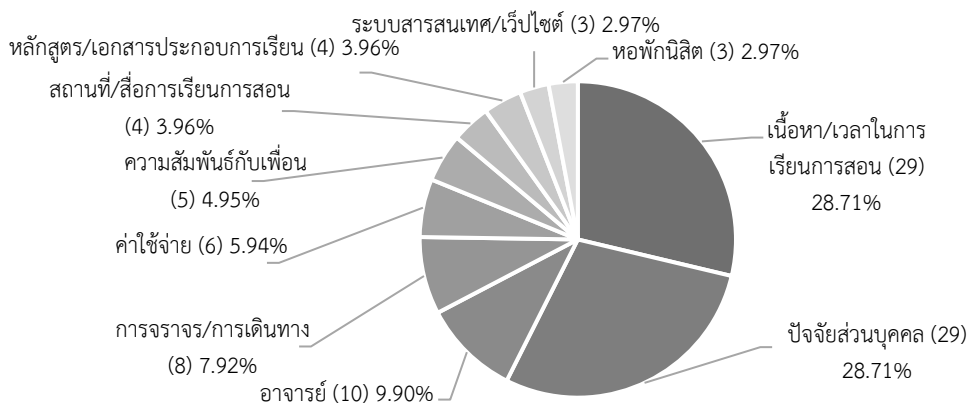
7) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ความขี้เกียจ มีความตั้งใจไม่มากพอ ขาดความขยัน และควมมีวินัยในตนเอง ว่างนอนขณะเรียน การบริหารเวลาและการแบ่งเวลาไม่ดี อ่านหนังสือไม่ทัน ผลการเรียนไม่ดี พื้นฐานไม่ค่อยดี เป็นต้น

8) ความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ เพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อนในห้องเรียนส่งเสียงดังรบกวน ไม่ฟังอาจารย์สอน ทำให้ไม่มีสมาธิ ฟังอาจารย์ไม่รู้เรื่อง เพื่อนไม่ช่วยทำงานกลุ่ม เป็นต้น

9) หอพักนิติต ได้แก่ ไฟดับบ่อยเกินไป น้ำประปาไม่ไหล ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที เป็นต้น

10) การจราจร/การเดินทาง ได้แก่ การเดินทางและช่วงเปลี่ยนคาบระหว่างเรียน เนื่องจากติดอยู่ห่างกันมาก จึงไม่สามารถไปเรียนได้ตรงเวลา ไม่มีรถส่วนตัวใช้ และรถตะลี่ยที่วิ่งมีน้อย แต่ลรอบมาช้ามาก เป็นต้น

ทั้งนี้ สามารถแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนิสิตในปัจจุบัน (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 แสดงสัดส่วนจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนิสิตในปัจจุบัน

จากภาพที่ 2 พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 101 คน จาก 353 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนิสิตในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญไปที่ด้านเนื้อหา/เวลาในการเรียนการสอน และปัจจัยส่วนบุคคล มากที่สุดเท่ากัน จำนวนด้านละ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 28.71

2. ข้อเสนอแนะที่นิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 120 คน จาก 353 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่นิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข ดังนี้

1) สถานที่/สื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ปรับปรุงห้องเรียน โดยเฉพาะโต๊ะหรือเก้าอี้ที่ชำรุด ปรับปรุงสถานที่ในการทำแล็บให้มีความทันสมัยและปลอดภัยยิ่งขึ้น การจัดสรรห้องเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนิสิตที่เข้าเรียน รวมถึงการปรับปรุงซ่อมแซมห้องน้ำให้พร้อมใช้อยู่เสมอ ควรมีการปรับปรุงอุปกรณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนให้มีความทันสมัยมากกว่านี้ เป็นต้น

2) หลักสูตร/เอกสารประกอบการเรียน ได้แก่ ปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนในแต่ละคาบ มีการพานิสิตออกไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง มากกว่าการเรียนแต่ทฤษฎีในห้องเรียน และอาจารย์ควรออกข้อสอบให้ตรงกับเนื้อหาที่สอนจริงในห้องเรียนควรปรับเอกสารประกอบการเรียนให้สามารถดาวน์โหลดมาใช้งานได้สะดวกยิ่งขึ้น และควรเพิ่มหนังสือที่ใหม่และทันสมัยในห้องสมุดให้มากขึ้นเพื่อให้น่าสนใจและเพียงพอต่อการศึกษา ปรับปรุงหลักสูตรให้เนื้อหาที่มีความครอบคลุม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง รวมถึงปรับจำนวนชั่วโมงเรียนในแต่ละวิชาให้มีความเหมาะสม เป็นต้น

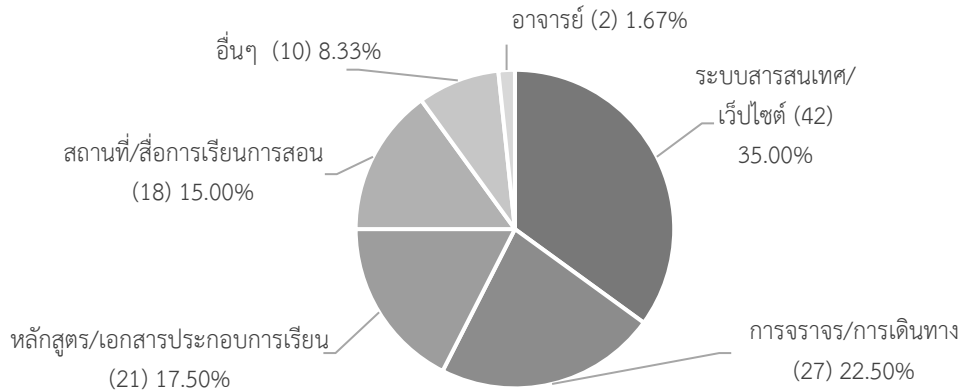
3) อาจารย์ ได้แก่ อาจารย์บางท่านเน้นวิชาการมากเกินไป ทำให้การเรียนการสอนดูน่าเบื่อและเข้าใจยาก อยากให้ปรับวิธีการสอนให้สนุก และเข้าใจได้ง่าย เป็นต้น

4) ระบบสารสนเทศ/เว็บไซต์ ได้แก่ ปรับปรุงระบบสารสนเทศชนิด ระบบการลงทะเบียนเรียน เว็บไซต์มหาวิทยาลัย ให้มีความเสถียร และมีประสิทธิภาพในการใช้งาน ปรับปรุงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น Wi-Fi (Ku-Win) ให้มีความทั่วถึง เสถียร และพร้อมใช้งานมากกว่านี้ รวมถึงการจัดช่วงเวลาในการลงทะเบียนเรียนของนิสิตแต่ละคนให้เท่าเทียมกัน เป็นต้น

5) การจราจร/การเดินทาง ได้แก่ ปรับปรุงในเรื่องของรถบริการสาธารณะ (รถตะลี่ย) ให้เพียงพอต่อความต้องการของนิสิตที่จะใช้บริการ และมีความตรงต่อเวลา รวมถึงปรับปรุงถนนที่ชำรุด พื้นผิวขรุขระ กวดขันวินัยจราจรบริเวณหอพักนิสิตให้มากขึ้น โดยเฉพาะการจอดรถจักรยานยนต์บริเวณที่ห้ามจอด เป็นต้น

6) อื่น ๆ ได้แก่ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ควรมีความตรงต่อเวลา หน่วยงานของคณะและมหาวิทยาลัย ควรมีการปรับปรุงเรื่องการให้บริการแก่นิสิตด้านการศึกษาให้ดีกว่านี้ ปรับปรุงพื้นที่จำหน่ายอาหารให้เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต ควรมีการจัดติวคณิตศาสตร์ฟรีให้แก่นิสิต ปรับเพิ่มจุดกดเงินให้ทั่วถึง เป็นต้น

ทั้งนี้ สามารถแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนข้อเสนอแนะที่นิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการปรับปรุง/แก้ไขได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงสัดส่วนจำนวนและค่าร้อยละของข้อเสนอแนะที่นิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข

จากภาพที่ 3 พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 120 คน จาก 353 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่นิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข โดยให้ความสำคัญไปที่ด้านระบบสารสนเทศ/เว็บไซต์ มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2562 มีการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญจากระดับการปฏิบัติจริง จากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้ดังนี้ 1. เจตคติต่อการเรียน 2. ความสัมพันธ์กับเพื่อน 3. คุณภาพการสอน 4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และ 5. พฤติกรรมในการเรียนและจากผลของการแสดงความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนิสิตในปัจจุบัน ยังพบประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งเกี่ยวกับสาเหตุที่นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดี คือ นิสิตขาดความกระตือรือร้นทางการเรียน ขาดวินัย ไม่ให้ความสำคัญกับการเข้าเรียน แบ่งเวลาไม่เป็นทั้งในเรื่องเรียน กิจกรรม และเรื่องส่วนตัว ไม่มีสมาธิในการเรียน ขาดการบริหารเวลาในการทบทวนบทเรียนหลัง

เล็กเรียน ทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและมีปัญหาในการสอบ รวมถึงมีปัญหาในการคบเพื่อน สำหรับแนวทางการแก้ไขให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น คือ มหาวิทยาลัยควรมีการสอนเพิ่มเติมในรายวิชาพื้นฐานที่มีนิสิตตกเป็นจำนวนมาก โดยไม่คิดค่าสอน เพื่อเป็นการช่วยเหลือนิสิตที่ทางบ้านมีฐานะไม่ดีจะทำให้ไม่ต้องเสียเงินเรียนพิเศษเพิ่ม รวมไปถึงการจัดโครงการ/กิจกรรมตัวให้แก่ นิสิต โดยเน้นเทคนิคในการเรียน การสอนด้วยเทคนิคใหม่ ๆ รูปแบบใหม่ ๆ และในบางรายวิชาควรมีคะแนนการเข้าชั้นเรียนด้วย เพื่อเป็นแรงจูงใจในการกระตุ้นให้นิสิตให้ความสำคัญในการเข้าเรียนมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เมษยา (2552) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เพ็ญพร (2558) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน โดยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากปัจจัยทุกปัจจัยล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น อันจะเป็นตัวสะท้อนถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้จากคะแนนที่ผู้เรียนได้รับเมื่อการจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นในแต่ละภาคการศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญจากระดับการปฏิบัติจริง จากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน คุณภาพการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมในการเรียน ($\bar{X} = 4.08, 4.01, 3.96, 3.88$ และ 3.31 ตามลำดับ) จากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เจตคติต่อการเรียน มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เพ็ญพร (2558) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน โดยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การปรับตัวในการเรียน และการจัดการกับเวลาในการเรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่าด้านเจตคติต่อการเรียน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลเอง การมีเจตคติหรือทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ หรือสามารถหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ อันเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ คือ ต้องการใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

จากผลการทดสอบทางสถิติทั้ง 7 ข้อ จะเห็นได้ว่า เพศ เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม แผนการเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเดิม ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน กลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน และสถานภาพการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จากผลการวิเคราะห์สมการถดถอยโดยมีตัวแปรอิสระทั้งหมด 5 ตัวแปร จะเห็นได้ว่า มีตัวแปรอิสระเพียง 2 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เนื่องจาก Sig. มีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมในการเรียน (X_1) มีค่า Sig. = 0.001 และเจตคติต่อการเรียน (X_3) มีค่า Sig. = 0.027 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ

0.304 และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 9.20 สามารถนำมาแทนค่าในสมการพยากรณ์ได้จากสมการ $Y = 1.707 + 0.184X_1 + 0.168X_3$ โดยสามารถอธิบายผล จำแนกตามผลการทดสอบทางสถิติ ได้ดังนี้

1. เพศ ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนิสิตเพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมและลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันออกไป ความตั้งใจเรียน ความสนใจในการเรียน และการมีสมาธิในการเรียนก็ย่อมแตกต่างกันออกไป จึงอาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันตามไปด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ขนิษฐา (2552) เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยพบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมอยู่ในระดับสูง มีพื้นฐานในการเรียนที่ดีมาตั้งแต่สมัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อเข้าเรียนในระดับปริญญาตรี จึงสามารถเรียนในห้องเรียนได้อย่างเข้าใจมากกว่านิสิตที่มีผลการเรียนจากสถานศึกษาเดิมที่อยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมของนิสิตแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันออกไปด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธรรมมา (2553) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยพบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิมเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปัญญา (2559) เรื่อง ปัจจัยเชิงที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยพบว่า ตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิทธิธรรม และกิตติพงษ์ (2561) เรื่อง ตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณสำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของนักศึกษาเจนเนอเรชั่น วาย สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ โดยพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของนักศึกษาเจนเนอเรชั่น วาย

3. แผนการเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเดิม ผลการทดสอบทางสถิติพบว่า แผนการเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาเดิมที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแผนการเรียนที่นิสิตสำเร็จศึกษามาจากสถานศึกษาเดิม มีพื้นฐานความรู้ไม่เหมาะสมกับหลักสูตรที่นิสิตเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี เช่น นิสิตจบมาจากแผนการเรียนสายศิลปศาสตร์ แต่กลับต้องมาเรียนในหลักสูตรที่มีรายวิชาเรียนทางวิทยาศาสตร์เป็นส่วนมาก จึงอาจทำให้นิสิตมีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีไม่ดีมากนัก แตกต่างจากนิสิตที่จบมาจากสายวิทยาศาสตร์ เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธรรมมา (2553) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยพบว่า แผนการศึกษาเดิม เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งปัจจัยด้านแผนการศึกษาเดิมมีผลทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือ หากแผนการศึกษาเดิมอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายวิทยาศาสตร์/สายศิลปศาสตร์) ก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าแผนการศึกษาที่อยู่ในระดับอาชีวศึกษา

4. คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า คณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต

กำแพงแสน ชั้นปีที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนิสิตที่ศึกษาอยู่ในแต่ละคณะมีลักษณะและพฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกันออกไป หลักสูตรก็มีความแตกต่างกันออกไปตามบริบทของแต่ละคณะ จึงอาจมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแต่ละคนแตกต่างกันออกไปด้วย

5. กลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า กลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากแต่ละสาขาวิชามีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างกันออกไป ดังนั้น ความยากง่ายในการเรียนก็จะมีผลแตกต่างกันออกไปด้วยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น ๆ จึงอาจส่งผลให้นิสิตที่เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกันออกไป มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันออกไปด้วย เช่น นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาทางสังคมศาสตร์ มักจะมีผลการเรียนที่ดีกว่านิสิตที่ศึกษาในกลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธรรมมา (2553) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยพบว่า หลักสูตรที่ศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

6. สถานภาพการศึกษา ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า สถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนิสิตที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรภาคปกติ มักจะมีผลการเรียนจากสถานศึกษาเดิมดีกว่านิสิตที่เข้าศึกษาต่อในภาคพิเศษ รวมไปถึงอาจมีปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมในการเรียนส่วนบุคคล ที่แตกต่างกันออกไปด้วย จึงทำให้นิสิตแต่ละคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันออกไป

7. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ผลการทดสอบทางสถิติพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยย่อยที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุด มีทิศทางของความสัมพันธ์สอดคล้องกัน และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ พฤติกรรมในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมในการเรียน เป็นเรื่องของปัจจัยส่วนบุคคลในการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด การแสดงออกทางพฤติกรรม และปฏิกิริยาต่าง ๆ ที่แสดงออกมาแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล โดยปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การแสดงออกและการปฏิบัติตัวของนิสิตทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งอาจมีทั้งพฤติกรรมที่ดีและไม่ดี โดยปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแต่ละคนให้แตกต่างกันออกไปทั้งสิ้น ดังนั้น นิสิตจึงควรมีการปรับปรุงตนเองในด้านพฤติกรรมที่ไม่ดี เนื่องจากพฤติกรรมที่ไม่ดีอาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ และในด้านพฤติกรรมที่ดีควรมีการรักษาไว้หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมเพื่อความสำเร็จในการศึกษา นอกจากนี้ การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ยังทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ หรือสามารถหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้อีกด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ขนิษฐา (2552) เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมในการเรียน ปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ เจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมในการเรียน แต่มีทิศทางของความสัมพันธ์ไม่สอดคล้องกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กาญจนนา (2556) เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และของ กานดาและภัทราวรรณ (2558) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยพบว่า ตัวแปรด้านพฤติกรรมในการเรียน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ**ข้อเสนอแนะในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต**

1. **ด้านพฤติกรรมในการเรียน** ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติจริงของนิสิตน้อยที่สุด คือ ข้อ 1.2 ท่านชอบแสดงความคิดเห็นเมื่ออาจารย์ให้โอกาส ($\bar{X} = 2.72$) ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นในห้องเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นิสิตกล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าคิด กล้าลงมือทำ นอกจากนี้ อาจารย์ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเอาใจใส่ต่อการเรียนของนิสิต เช่น การอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้เรียนมีการเตรียมตัวก่อนเริ่มเรียน เป็นต้น อันจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมีแนวโน้มที่ดีขึ้น

2. **ด้านคุณภาพการสอน** ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติจริงของนิสิตน้อยที่สุด คือ ข้อ 2.2 อาจารย์มีเอกสารประกอบการสอนและแนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้าที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.80$) ดังนั้น อาจารย์ผู้สอน ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปรับวิธีการสอนหรือการถ่ายทอดความรู้ไปยังนิสิต โดยมีการปรับเอกสารประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัยในปัจจุบัน ลดการใช้กระดาษ และนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น รวมไปถึง อาจารย์ผู้สอน ควรมีการติดตามผลการเรียนของนิสิตอย่างต่อเนื่องและมีการจัดทำเอกสารรายงานความก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ

3. **ด้านเจตคติต่อการเรียน** ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติจริงของนิสิตน้อยที่สุด คือ ข้อ 3.2 ท่านมีความพอใจ สนใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ และสนุกสนานกับการเรียน ($\bar{X} = 3.65$) ดังนั้น มหาวิทยาลัย คณะ และอาจารย์ผู้สอนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้าง ปลูกฝัง และส่งเสริมให้นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าเรียน การสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการเรียน การปรับวิธีการสอนให้มีความสนุกสนาน น่าตื่นตาตื่นใจ อันจะเป็นการจูงใจให้นิสิตอยากเข้าห้องเรียน อยากเรียนรู้ มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ยังจะต้องช่วยกันชี้แนะให้นิสิตเห็นถึงความสำคัญของการเรียน ว่ามีความสำคัญอย่างไร เหตุใดจึงจำเป็นต้องตั้งใจเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนอาจจะมีกิจกรรมที่เป็นการสร้างความมีวินัยในตนเองให้แก่ นิสิต เช่น การเพิ่มความเข้มข้นในการประเมินผลงานตามสภาพจริง การเพิ่มจำนวนครั้งในการทดสอบย่อยในแต่ละบท เพื่อลดแรงกดดันในช่วงของการสอบกลางภาคหรือปลายภาค อันจะทำให้ นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนได้มากยิ่งขึ้น

4. **ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน** ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติจริงของนิสิตน้อยที่สุด คือ ข้อ 4.3 ท่านรู้สึกอบอุ่นสบายใจเมื่อได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 3.90$) มหาวิทยาลัย คณะ และอาจารย์ที่ปรึกษา ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างเสริมสัมพันธภาพอันดีของนิสิต โดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อน กลุ่มรุ่นพี่รุ่นน้อง โดยอาจจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตได้ทำความรู้จักกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอน ในฐานะผู้สอนในแต่ละรายวิชา ยังจะต้องหมั่นคอยสังเกตพฤติกรรมระหว่างทำกิจกรรมกลุ่ม หรือการมอบหมายงานในแต่ละครั้ง ว่ามีนิสิตคนใดมีปัญหาในกลุ่มเพื่อนระหว่างเรียนหรือไม่ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป

5. **ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์** ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติจริงของนิสิตน้อยที่สุด คือ ข้อ 5.4 ท่านจะรู้สึกภูมิใจมากถ้าผลการเรียนสูงกว่าเพื่อน และมักเปรียบเทียบตัวเองกับผู้ที่เรียนเก่งกว่า เพื่อจะได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ($\bar{X} = 3.61$) มหาวิทยาลัย คณะ และอาจารย์ผู้สอนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการทำให้นิสิตเห็นคุณค่าในตนเอง ไม่ยึดติดกับผลการเรียนมากจนเกินไป การสร้างทัศนคติที่ดีต่อตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ไม่นำตนเองไปเปรียบกับผู้อื่น แต่ให้เน้นไปที่การพัฒนาตนเอง การเพิ่มศักยภาพตนเองในจุดที่ตนยังบกพร่องอยู่ เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ตรงตามความต้องการของตน นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนควรปรับรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความท้าทาย น่าสนใจ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจภายนอก ไปเสริมแรงจูงใจภายในที่มีอยู่ให้เกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจในการเรียนให้สัมฤทธิ์ผล และประสบความสำเร็จตามหลักสูตร

6. **ด้านปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนิสิตในปัจจุบัน** ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยการแสดงความคิดเห็นมากที่สุดคือ 1) ด้านเนื้อหา/เวลาในการเรียนการสอนที่มีมากเกินไปและไม่เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนแต่ละครั้ง ดังนั้น มหาวิทยาลัย คณะ และอาจารย์ผู้สอนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร โดยให้ความสำคัญไปที่ความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก การจัดเนื้อหาการเรียนการสอนให้

มีความเหมาะสมกับระยะเวลาการเรียนการสอน การทบทวนบทเรียนให้แก่ นิสิต การเฉลยการบ้าน รวมถึงการฝึกทักษะเสริมเฉพาะด้านให้แก่ นิสิต ให้สามารถเรียนจบไปแล้วทำงานได้จริง และตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน 2) ด้านปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ความขี้เกียจ มีความตั้งใจไม่มากพอ ขาดความขยัน และความมีวินัยในตนเอง รวมถึงการบริหารเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น มหาวิทยาลัย คณะ และอาจารย์ผู้สอนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างเสริมให้นิสิตเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง รวมถึงความสำคัญของการเรียนในระดับปริญญาตรี อันเป็นพื้นฐานของการออกไปประกอบอาชีพในอนาคต เป็นต้น

7. ข้อเสนอแนะที่ นิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยการแสดงความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านระบบสารสนเทศ/เว็บไซต์ ที่ยังไม่มีความเสถียรเท่าที่ควร และประสิทธิภาพในการใช้งานยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของนิสิต ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบสารสนเทศ นิสิต ระบบการลงทะเบียนเรียน เว็บไซต์มหาวิทยาลัย ให้มีความเสถียรและมีประสิทธิภาพในการใช้งาน ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงการจัดช่วงเวลาในการลงทะเบียนเรียนของนิสิตแต่ละคนให้เท่าเทียมกัน เพื่อไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันของนิสิตทุกชั้นปี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลการเรียนของนิสิตให้ดีขึ้นกว่าเดิม
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดมากขึ้น ควรมีการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพควบคู่กันไปด้วย
3. ควรมีการวิจัยปัญหาทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนในเชิงลึก เพื่อทราบถึงปัญหาและจัดสามารถจัดหาแนวทางการแก้ไขปัญหาในระยะยาวได้อย่างเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2542. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา แยมเสาะง. 2556. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. วารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ 3(2): 121-129.

กานดา คำงาม และภัทราวรรณ สุทธาศรี. 2558. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. รายงานวิจัยสถาบัน. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ชนิษฐา บุญกักดี. 2552. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ธรรมมา เจียรธรวานิช. 2553. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

ปัญญา ชูช่วย. 2559. ปัจจัยเชิงที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่. หน้า 1329-1342. ในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9, 20-21 กรกฎาคม 2561. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.

เพ็ญพร ปุกหุด. 2558. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 5(3): 53-68.

เมษชา บุญสีลา. 2552. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. รายงานการวิจัย. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สิทธิกรณ์ คำรอด และกิตติพงษ์ ศรีแฉ่ไตร. 2561. ตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณสำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ของนักศึกษาเจนเนอเรชัน วาย สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์. บทความวิจัยสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี 7(1): 92-103.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ : บริษัท ฟริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

Likert, R. 1967. The Method of Constructing and Attitude Scale. p. 90-95. In: Fishbein, M (Ed.). Attitude Theory and Measurement. New York: Wiley & Son.

Yamane, T. 1973. Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed. New York: Harper and Row.

